

tør sige, at det er det fuldt saa meget som nogen af de andre her tilstedeværende Herrer — ogsaa ved en Loldrevision at bidrage til at forbedre de ubemidlede Klassers Raar; men jeg har søgt at gjøre Rede for, hvorfor jeg tror, at man ikke ad den her foreslaaede Vej vil naae ret langt, og hvorfor man ved en Revision paa andre Omraader vil naae adskilligt videre. Endnu tør det maaske være mig tilladt at berøre en Position i Loldloven, som ikke er berørt i det foreliggende Lovforslag, men som jeg vilde sætte megen Pris paa at se fremdragen ved enhver Revision af Loldloven. Det er en Position, der i og for sig ikke har nogen stor finantsiel Betydning, nemlig Positionen: „Ubenevnte Varer“. Det forekommer mig, at denne Position paa en Maade paatrykker hele Loldloven et eget Præg, idet den slaar fast, at Reglen er Loldpligt, og at kun de Varer, der udtrykkelig ere undtagne, ere fritagne for Lold. For mig stiller Forholdet sig saaledes, at det Modsatte burde være Tilfældet, at Reglen burde være Loldfrihed, saaledes at kun de udtrykkelig nævnte Varer bleve toldpligtige. Dette er ikke en rent theoretisk Betragtning, thi det har en ikke ringe praktisk Betydning for de Handlende forud at vide, hvorvidt de Gjenstande, de indføre, ere toldpligtige eller ikke. Af dette Hensyn har man jo ogsaa indført Vægttold i Stedet for Verditold; men for de ubenevnte Varer har man bibeholdt Verditolden, og man har derved bibeholdt et Skjøn af Administrationen, som jeg ganske vist ikke har hørt Klage over at være blevet misbragt, men som dog ikke burde finde Sted, da de Handlendes Beregninger derved gjøres usikre. Jeg vilde derfor tillægge det Betydning, om man ved en forstj. Behandling af Lovforslaget, hvis man isøvrigt tilfigter en saadan, vilde optage dette Spørgsmaal.

B. Holm: De tre ærede Medlemmer, som have talt om denne Lov, ere Alle, saa vidt jeg veed, Statsøkonomer, og det kunde maaske derfor ikke være afveien, at en Lægmand ogsaa udtalte sin Mening derom, skjøndt der efter de Udtalelser, vi have hørt fra den høitærede Finantsministers Side, ikke kan være nogen stor Anledning for Thingets Medlemmer i Almindelighed og navnlig ikke for de ældre Medlemmer af Thinget til at komme stærkt ind paa selve Lovforslaget. Den høitærede Finantsministers Anskuelse om indirekte Skatter ere jo nemlig af en saadan Natur, at jeg tror, ikke ret mange af Thingets Medlemmer ere enige med ham. Vi hørte jo endog igaar den høitærede Minister kalde Østefakten en meget god, gammel Skat, og naar man hører saadanne Anskuelse fra Finantsministerens Side, synes det mig at være næsten uden Nytte her at føre Diskussion om en Loldlov. Den høitærede Minister mente igaar, at han var kommen Thinget endogaa meget stærkt imøde, men jeg tilstaar, at det ikke har været mig

umuligt at finde, hvor denne Smøbekommen har fundet Sted. Den ærede Minister veed jo meget vel, at der er tre Hovedbetragtninger, som man fra Folkethingets Side har søgt at gjøre gjældende i Loldlovgivningen. Naar jeg siger: „fra Folkethingets Side“, vil jeg dog værgemig imod, at jeg taler paa Folkethingets Vegne. Det syntes nemlig, at den høitærede Minister igaar var meget misfornøiet med, at det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauber) havde talt om „Folkethinget“. Jeg skal da for mit Vedkommende sige, at jeg, naar jeg her nævner, hvad „Folkethinget“ har gjort, dermed mener, hvad der tidligere har været vedtaget af Folkethinget, og det tror jeg, at ethvert Medlem af Thinget er berettiget at omtale som Folkethingets Forslag. De Hovedbetragtninger, der have ledet Folkethinget, have altsaa været: Nedsættelse af Lolden paa, hvad man kan kalde Livsformødenheder, en Regulering af Beskyttelsen og, forsaavidt det skulde vise sig, at Statskassen derved kom til at mangle Indtægter, en Ubejvning af det Manglende ved Hjælp af en Indkomstskat. Det er disse Hovedbetragtninger, der have ledet os; men den høitærede Minister gaar jo i det foreliggende Lovforslag ud fra en helt anden Betragtning, ja, han gif igaar endog saa vidt, at han ligeoverfor det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), der nævnedes Muligheden af at faae Salttolden ophævet, sagde: Ja, naar jeg til Gjengjæld kan faae en forhøjet Tobakstold. Man ser altsaa, at den høitærede Minister endog gaar saa vidt, at han ikke engang vil være med til at ophæve Salttolden, uden at han med det Samme faar en Forhøjelse, paa et andet Omraade. Det er disse Betragtninger, som medføre, at den høitærede Minister maa komme til at staa i absolut Modstrid med den største Del af Folkethingets Medlemmer, ja, jeg drifter mig til at udtale, at endogaa det ærede Medlem, der mest har støttet den nuværende Regjering, nemlig det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), ikke vil støtte det i dette Punkt, thi, som bekendt, er det ærede Medlem i Loldudvalget gaaet ind paa Hovedtanken i, hvad jeg her har fremhævet. En anden Sag er det naturligtvis, hvormeget eller hvor lidt man her i Thinget kan blive enig om; men i Hovedtanken tror jeg, at hele Folkethinget er enigt imod den høitærede Finantsminister. — Den høitærede Minister mente, at det vilde være længe, inden man kunde komme til en gennemgribende Forandring i hele vort Loldsystem, og det syntes, som om den ærede sidste Taler vilde støtte denne Betragtning, idet han mente, at der ikke var noget i Veien for at gaa til en Gruppe-Loldforandring. Jeg tror imidlertid, at, dersom der er nogen Sag, som maa siges at være gjenneamarbejdet, er det Loldloven. Den har været i Udvælg i Landsthinget, og den har ikke een, men flere Gange været i Udvælg i Folkethinget. Det Mærkelige ved Sagen er, at, medens